

Rodinná sláva.

Románek z Pověří. — Napsal Ferdinand Schula.

"Jella má pravdu," vece Žiga poklepává listem Sieburkovým před sebou na mahagonovém stole. "Otec musí také dovést se, jaký příjemný návrh naší rodině se stal. Sám mu chci ještě dnes obsah tohoto listu uvést ve známou obšírnou přepisku, který jej najde, ať jest už kdekoliv. Ale dle svého rozumu nemůžeme čekat až na rozhodnutí otcovo. Baron Sieburk žádá za rychlé vyřízení svého pro nás velice čestného nabídnutí, a podivil by se velice, kdyby naše rodinná rada neměla pro něho žádnou určitě odpověď, nýbrž jen odklady na neurčito, na náhodu neb nebudu širokého moře, po němž nás otec nyní pluje. Také jsem pevně přesvědčen, že otec s námi úplně se shoduje, jak máme a chceme zachovati se v této otázkě, která se netýká jenom Jelli, nýbrž nás všech."

"Rozhodněte si o mně do libosti," namítla Jella hlasem zastřeným velikou bolestí duchovní, — "já mám vždy svobodnou vůli."

A nepodávala se na nikoho z přítomných.

"To jest také kvítec z oné rozkošné nauky, která se vplížila do naší rodiny ve způsobě sladkých versův a kterou musíme ze samých kořenů vyhladit, chceme-li, aby v domě našem vládli starožitný, dobrý mrav, kde mladší členové rodiny byli poslušni starších," podotkla hraběnka Wally, přichvilivše sobě do rozjařené tváře chlad skostvým výjmem, z něhož při tom pohybu vyházela přeliblezná vůně jasmínová.

"Tvá vůle i naše, milá sestro, jest už poněkud vázána povinností, mi zřeteli k veřejnosti," jal se Žiga jaksi chláchlolit odpor Jellin. "A nenechť dotýkáti se otázky, bude-li Latto Kowofický žijí moci zafiditi sobě takovou domácnost, která tvému stavu a rodině nemu jmenu přísluší; ano, dejme tomu, že už nyní může to udělati; ale on zajisté ani nepomyšlí na takové spojení s naší rodinou. Ještě jsem ani vám ani nikomu jinému nevypravoval přičinu našeho souboje. Kdyby se byl dopustil urážky toliko mé osoby, byl bych takovou nešetřivost připsal na účet jeho posavadní nezdůvěry; ale nikdy nemohl jsem milé sesterské přiblížení, kterou on se dotkl celé naší rodiny. A ještě jsem na obhájení naše neužil způsobu nejkrásnějšího; vyzvání k souboji vyšlo od něho. Tím dokázal sám, že vzhledem k naší rodině nemá takové úmysly, jakéž mu snad někdo zde přisuzoval. Máni tu na křesťáky při sobě jeho písemně vyzvání," — a spěšně pokládala před Jellu Lattův list — "a jsem tomu velice rád, že se to stalo písemně; jinak by věru někdo ani nevěřil, jaká domácnost v tom přítomném soudním písemu už nyní vězí. Ani nerozumím, jak tu kdy byl možný bláhý klam, že náš mladý soused jest přítelem naší rodiny. Vidím, že v pravý čas strhl jsem s něho tu roušku, abychom beze všech rozpaků přijali krásný návrh opravdového kavalíra, barona Sieburka, jehož osobně znám co muže velmi dokonalého a k němuž veškerého důstojnictvo pohlíží s nelibou úctou."

Jella mloula, chvilky se rukou sáhla po osudném listě, jež dle výpovědi Žigovy byl psal Latto. Jest to poprvé, co vidí a v ruce drží písmo svého miláčka.

Patil na ně žiznivým okem, jakoby z něho vyváziti chtěla úkajné léky svým trápným mukám. Byl by to vše býval jen krásný sen, co ona posud s největší nezdůvěrou pěstovala v hlubinách srdce jako nejvyšší blaho svého života? Byla to jen krátká hra prohavé mladosti, co ona s nejvroucenějším přáním a zehánáním pokládala za pevný základ své šťastné budoucnosti?

Tu poprvé zřel vlastnoručně podpis onoho jména, k němuž upínala se všechno její myšlení a citění, v němž skládala všechnu radost své mladosti a všechny naděje svého dalšího života.

Posud nemá ani jediného listu Lattova, jen tišeň jeho básně, které jí loni právě v takový rozkošný den letní na postranní hu-

stěm smrdím zastíněné cestičce Hofmanovského parku byl vtiskl do ruky, a tam v té milé malé knížce na místech, kteráž od toho dne blahostně zaznívala veškerou její bytostí, našla rázově nyní už ovšem povadlé listky.

První Lattův list v jejích dle má s jakým obsahem! Jella o pravdu čte, co Žiga vypravoval, Latto sám učinil vyzvání k souboji. O nějaké příčině není tu ani nejmenší zmínky. Má Žiga snad také v tom pravdu? Patřila chvíli na ten podpis, zněl tu před ní tak chladně, tak ledově, ten chlad a led ochvilal její tvář, že ještě více zbledla, a dotekl se až jejího srdce, že krev v něm stýdla. Zvolňounka skládala Jella list, jako by zavírala hrob nad svým blahem, tiše položila jej opět před Žigu, a jako květ prudkou vichřelí od své živé haluze urvaný skllesla zpět do svého křesla. Mlha se jí rozestřela před očima a zahalovala před ní celý svět.

"Nuže, Jello," přerušila její neurčitě, nezměrně, ale svrchovaně bolestně myšlení hraběnka Wally, "už nám věříš? Či ještě nás pokládáš za své nepřátele? . . ."

"Mějte se mnou slitovnými!" zalakalo děvče z hlubin svého žalu, a v očích zaskvěly se jí slzy. "Jen mi dopřejte času! Jen ať to všechno tak rychle se mnou nejde!" a přitiskla sepejaté ruce k svým prsům, jako by chtěla utišiti jejich bouři.

"Baron Sieburk k nám už v nejbližších dnech přijede," vldlým hlasem oznamoval Žiga, ma je velikou radost, že Jella už se podrobuje jeho záměru. "Jeho návštěva bude nám všem slavnou stří. Nejlvíce ovšem tobě, milá Jello. Baron si toužebně přeje, aby zde byl přijat už co uznáný ženích. Nebylo možno nevyhověti tomuto jeho přání, při kavalírě, jako on, není vůbec ani potřeby nějakého rozmyslení nebo rozpaků. Abychom mu osvědčili svou důvěru, požádáme na jeho příchod tvé zasnoubení. Dnesní nebo zejřtejší Pražské noviny už rozhlásí tuto naši vzácnou rodinnou slavnost veřejně, a dnes je ještě uvidíš, jak pěkně tvé jméno vypadá vedle jména baronova na parte, určeném pro naši společnou. Jen už sama se upokoj a u moudři, aby baron, jehož nyní už co den můžeme očekávat, spatřil hned první chvíli opět tvou veselou, kvetoucí tvář."

"K čemu jen takový spěch?" teskným, ustrašeným hlasem Jella ozvala se ze svého dumání.

"Milé dítě," poušovala jí macecha, pohrávaje sobě ve slunečních paprscích, kteréž zpod těch akşamitových zástonu po drobných bělostkovec parketách širokými prameny se táhly od oken na stůl, s několika řadami brilantův ve svých zlatých prstenech, "milé dítě, štěstí nikdy nečeká, až jak se na ně rozmyslíme. Musíme chopiti se ho pevně, když kolem nás letí."

"Vždyť ani Jella nenechá je v klouznoti," vmašila se do hovoru konečně také Muša, sbírajíc a klína modní obrázky a jaksi neupokojeně odkládaje je na pohoří stůle. Očekávala jiný průběh Jellina zármutku; konečná resignace sestřina neshodovala se s jejím nejtajnějším přáním.

Jella pohlédla k Muši s tesknou, pod jejížto zdreulčí tíží sama se zachvěla. Toť byla nejtrpělivější slova, která dnes slyšela; tato rána zajela do jejího srdce nejhlouběji a nejbolestněji. Vzhopila se a křesla a s mocným povzdechem: "Mně jest tu úzko!" spěchala ze dveří.

"Všechno skončí se dohře. Měl jsem z ní větší strach, než bylo potřeby," radostně zatleskala rukama Žiga, když zmizela.

Ve svém pokojí, položeném mezi komnatami hraběnky Wally a sestry Muši a naplněném nejlíbeznějšími věcmi, kteráž z kvetoucích skřipin parkových sem vstupovala polospustěnými jalonskmi, Jella tiše měř vřavě přiblížila se k psacímu stolu, zvolna mizila se podle svého boku na sedadlo a opřevši o něj svůj plav lepotvářný loket,

stála své horké čelo do sněhobílé dlaně. Oči její se zavřely a nepozorovaly srnku, která ležela na kypřené pestrobarevném vyřvaném koberci u nohou své velitelky upírala na ni svůj důvěrný, dětský zrak.

Teprve když po některé chvíli Jella ani nejmenší znamení života neprojevovala, srnka zdvihla se na předních nohou, natáhla štíhlý krk a zvolna položila hlavu na její klín. Učtivši to jemně dotknuti, Jella spustila svou pravou ruku na měkkou, hebkou šíjí milého zvířete. Něžná přítulnost, ano rozumná důvěra tohoto útlého stvoření lesního dojala ji hluboce. Ve své strastiplné opuštnosti poprvé doznala blahou kouzelnou moc onoho dobrodiní, které člověku může prokázati zvíře pouhou přítomností svou. A srnka tiskla se k ubohému děvčeti, jako by jí rozuměla a jako by jí chtěla potěšiti. Kdyby Jella byla k ní pohlédla, byla by užasla nad soustrastným citem, jímž se otula její pláta. Vřak ona jen lehounce poklepávala a hladila její hlavu, vředna za tuto sladkou družebnost.

Po některé chvíli sebou hnula, shrnula zpět s čela bohaté prameny lesklých, světlých vlasův, sáhla do řady malých knížek se zlatou ořízkou, postavených uprostřed stolu, a vybrala onu, která svou vkusnou vazbu v rudém akşamitu od ostatních se lišila. Položila ji před sebe a několik okamžiků patřila na ni s největší teskností. Pak jí otevřela a počala probírat se v ní, jako by něco hledala. Zastavovala se, kde jí nějaký rázový listek vložený, pak zase obracela dále, až přišla k stránce s nápisem J. R.; zde byl vložen květný list rázový, ještě dosti svěží. Čtla, čtla opět, nemohla naěstati se dosti, až se dala do hlasitého usadého pláče.

Byly to básně Lattovy a na oné stránce právě jeho vyznání lásky. Uměla ta sladká slova dávno z paměti, ale dnes čtla je opět z knihy a čtla je nahlas, aby je sama také slyšela.

Jaké to slastné chvíle procitla jindy při těch nedostatečně krásných, rázových zvucích! Dnes bylo jí, jakoby musila při nich zhyznouti. Čtou po třetí ono místo, kde milostný žár Lattův vyšlehl nejvšně, náhle odtrhla se od knihy, zalkala, že i sousedními komnatami se to rozlecho.

"Už ani zde nemohu najíti úlevy svému hofí," vydralo se jí ze rtů — a s tím opouštěla svou komnatu. — Srnka se skloněnou hlavou pospíchala za ní.

"Nesmíme ji nyní nenehávatí mnoho samotnou," obrátil se v salonně Žiga od okna ke stolu, když za malou chvíli spatřil Jellu pod košatým jilmem . . .

A skutečně v následujících dnech Jella ani nemohla srozuměti, odkud náhle tolik něžné pozornosti pro ni nabrali i macecha i Žiga. Nikdy posud nebyli u její přítomnosti tak hovorní, jako nyní. A nenechali jí věru ani na půl hodiny za celý den samotnou. — Strojili jí stále nějakou rozřizitost, aby se rozveselila, a když byli sami, radili se, co ještě udělati, aby zase jeden den uplynul v domácin, třeba jen povrchním klidu.

Právě byli zaměstnáni touto starostí, když se jim ohlásila návštěva Romualda hraběte Krobbsa. Hraběnka Wally kvapně rozhoupávala své těžké tělo na pohovec, aby vítanému hostu pospíšila vstříci, když on tu už vstupuje k nim do salonu.

"Poďte, hrabě, poďte nám pomoci," volala k němu, jenž už se objímal se Žigou, "máme velmi těžkou úlohu!" a už s blahoslounným úsměvem podávala mu svou zlatou a dráhou přetíženu ruku, kterouž on galantně se ukláněje lehce přitiskl ke rtům.

"Jen toho k tomu neberme," se smúchem vyrazil ze sebe Žiga, "sice nevědeme nic. On nedovedl oženiti ani sama sebe, což pak teprve jiného!" a přisedávaje těsně k Romualdovi, takovýmto uvítáním nemalo udivenému, připojil žertovně: "Ty neplet se nám do toho, abys to nezkazil. Jen poslouchej."

"Vřak jsem posud ani neměla příležitosti, milý hrabě," se smutným, soustrastným hlasem naklonila se hraběnka Wally přes stůl k Romualdovi, "abych vám vyládřila své hluboké politování. Váš věrný přítel Žiga mně teprve za poslední doby otevřel oči; ne-

učila jsem pro vás mnoho dobrého z toho sňatku, hned jak jste nás loni překvapil jeho oznámením, ale že by to bylo tak smutné, jak Žiga mi pravil, toho jsem se přece nenadála. Což jsou, milý hrabě, nalitovali se vás těchto dnův společně s Mušou," podotkla, vidouc pobočními dveřmi vstupovati sem komtesku v překrásné domácí toaletě.

Romuald byl jako opařen, slyše, kterak jeho rodinné poměry se rozbitají a vykládají na cizím místě a tož ještě mezi dámmi! Vzdávaje bližší se komtesce svou poklonu, stěží pronesl několik nejohybnějších frází salonní zdvořilosti a rozpačitě ohlédl se po Žigovi, jakoby od něho očekával vysvobození z této velice trapné situace.

Uscadaje s košíčkem, z něhož vyčnívaly pestrobarevné nitky vlněné, na pohovce podle hraběnky Wally, Muša tvářila se, jakoby poslední její slova ani nebyla zaslechlá, aneb jako by jim nebyla srozuměla. Cítilať v nevhodnost hovoru, k němuž macecha takovým vyjádřením dávala podnět. Bylo jí velice nepříjemno, že právě k té řeči přišla.

Žiga, jenž po první Romualdově návštěvě zdejší byl dle vlastního obraznosti vyřčil mladou domácnost Libenskou macechy i sestřím barvami mnohem černejšími, než v jakých ony samy už ji byly buď skutečně znaly neb toliko si představovaly, a jenž také dnes svou nešetřivou poznámkou o Romualdově manželství dal směr této podivné konverzaci, pospíchal nyní ukončiti ji jalovou průpovědí, pronesenou s nuceným žertem, když se jedná o novou svatbu, že všechny staré manželské rány se otvírají.

"Ale nechte dnes ubohého Romualda na pokoji," obrátil se k svému příteli a podával mu ruku. "On sem dnes přijel, abychom mu vypravovali, co se tu všechno děje a co jsem mu nemohl napsati v listu. Především ten souboj, za nějž, mezi námi řečeno, nyní až do krve se stýdím — jest to přece jen chlapce — a teď náš starý dobrý kamarád Sieburk! Romualde, kdo z nás by se byl kdy nadál, když jsme s ním buď daleko na pustu vyjeli štítit vlky, nebo když jsme při sklenici božského moku tokaiského trávil s ním veselý večer, že on přijde někdy také sem mezi nás, ano že bude chít býti mým švákrem."

Tím řečnickým proudem snažil se Žiga zamluviti nešťastné uvítání, jež Romualdovi byl způsobil. Vřak hraběnka Wally, znamenajíc tento jeho úmysl, seznala, že teď musí mluvití dále sama, aby mezi ní a Romualdem nezůstalo žádné nedorozumění.

"Musím k svým předešlým slovům jen něco málo dodatí," přerušila vážným hlasem výklad Žigův, "aby hrabě Krobbs nás neměl v podezření, kteréž by nás, jako vždy upřímné přátele, velice bolelo. Neomnělii bychom se nikdy dotknouti se vašeho listu, milý hrabě, kdybychom nebyli přesvědčeni, že naši upřímnou soustrast přijmete co jedinou úlevu, kterou vám vaši přátelé nyní po vykonaném a bohužel nezměnitelném skutku mohou poskytnouti. . . . Jsou některá pravidla, proti kterým při volbě nevěsty nehřeší se mezi námi bez trestu. Nejlvíce ovšem dovedeme my matky svým synům vybrati družku života. Žiga nenechám vybíratí . . ."

Romuald byl velice rád, že k těmto slovům hraběnčiným mohl odpověditi velmi laciným komplimentem, co se týče dámy, že jedině dámy jsou povolání a spolehliví znalci, a největší filosof že jest v té stránce hotový hlupec.

"Vřak u nás jest vše právě opačné," namítal Žiga, vida, jak odpovědi Romualdovou hovor bere na sebe ráz veselější, a snaže se přemýknouti jej úplně z toho velice choulostivého předmětu na půdu mnohem bezpečnější. "U nás jde nyní o to, aby děvče sobě vybralo ženicha."

Následovalo obšírné vypravování Žigovo o návrhu barona Sieburka, o znamenitých vlastnostech tohoto kavalíra, jenž by zajisté nejvznešenější rodiny šlechtické v Rakousku beze všech rozpakův daly své deery za manželky. Romuald ani neposlouchaje, o čem ten řeč, jen stále přisedával hlavou, aby nemusel mluvití. Byl nyní opravdu rád, že Žiga se rozhořčil a že jeho nepustil ani k slovu. Když pak nadešla chvílka kratičkého pomlčení, jen tak, ja-

koby hlasitěji myslil, prohodil se ze la suše: "Kde jolík mondrych hlav věnuje se životnímu blahu milého člena rodiny, tam ovšem snadno najíti k němu pravou cestu. Jednotlivec spíše pochybí!" dodal se sklopeným žlakem. Pak přal štěstí hraběnce Wally k takovému zeti a nepřítomné komtesce Jelle k takovému ženichu, jako jest baron Sieburk; zná jej osobně a může o něm s dobrým svědomím vydati nejlepší svědectví.

"Jsem úplně spokojena vašim vyjádřením, milý hrabě," odvětila hraběnka Wally, "a teprv nyní oddávám se zcela blaživě naději, že naše Jella bude s baronem Sieburkem šťastna. Vyznám se, že sobě takových už poněkud starších ženichův velice vážím, ano že čím pro ně jakousi slabost. Kdo jest v těch letech, jako baron Sieburk, z pohlé náklonnosti chce se oženiti, to jest věru dobrý člověk a nejlepší manžel, jakého sobě osmířitelé děvče přáti může. V těch letech už přechází chuť k ženění; kdo si jí tak dlouho zachoval, hoden jest odměny největší. To my nejlípe dovedeme posouditi," končila se čtverčivým úsměvem, ukazujíc na sebe a na komtesku Mušu, která tu seděla všecka udivena nad humorem své macechy.

Mluvílo se dále o přípravách k zasnoubání a k sňatku. Hraběnka Wally jen litovala, že tyto slavnosti nemohou se odročiti až na dobovinnu zeti a nepřítomné komtesce Jelle k takovému ženichu, jako jest baron Sieburk; zná jej osobně a může o něm s dobrým svědomím vydati nejlepší svědectví.

"Jsem úplně spokojena vašim vyjádřením, milý hrabě," odvětila hraběnka Wally, "a teprv nyní oddávám se zcela blaživě naději, že naše Jella bude s baronem Sieburkem šťastna. Vyznám se, že sobě takových už poněkud starších ženichův velice vážím, ano že čím pro ně jakousi slabost. Kdo jest v těch letech, jako baron Sieburk, z pohlé náklonnosti chce se oženiti, to jest věru dobrý člověk a nejlepší manžel, jakého sobě osmířitelé děvče přáti může. V těch letech už přechází chuť k ženění; kdo si jí tak dlouho zachoval, hoden jest odměny největší. To my nejlípe dovedeme posouditi," končila se čtverčivým úsměvem, ukazujíc na sebe a na komtesku Mušu, která tu seděla všecka udivena nad humorem své macechy.

Mluvílo se dále o přípravách k zasnoubání a k sňatku. Hraběnka Wally jen litovala, že tyto slavnosti nemohou se odročiti až na dobovinnu zeti a nepřítomné komtesce Jelle k takovému ženichu, jako jest baron Sieburk; zná jej osobně a může o něm s dobrým svědomím vydati nejlepší svědectví.

"Jsem úplně spokojena vašim vyjádřením, milý hrabě," odvětila hraběnka Wally, "a teprv nyní oddávám se zcela blaživě naději, že naše Jella bude s baronem Sieburkem šťastna. Vyznám se, že sobě takových už poněkud starších ženichův velice vážím, ano že čím pro ně jakousi slabost. Kdo jest v těch letech, jako baron Sieburk, z pohlé náklonnosti chce se oženiti, to jest věru dobrý člověk a nejlepší manžel, jakého sobě osmířitelé děvče přáti může. V těch letech už přechází chuť k ženění; kdo si jí tak dlouho zachoval, hoden jest odměny největší. To my nejlípe dovedeme posouditi," končila se čtverčivým úsměvem, ukazujíc na sebe a na komtesku Mušu, která tu seděla všecka udivena nad humorem své macechy.

Je mu 81 let. — "Příteli mých oslavím své osmdesáté první narozeniny," píše J. P. Lindberg z West Haven, Conn. "Že se posud těším dobrému zdraví a že jsem schopen vykonávat denně své zaměstnání jako malíř, to připisuji z největší části dobrým účinkům Dra. Petra Hoboka, jež pravidelně užívám po mnoho let. Nelze jej koupiti v lékárnách, ale jest dodáván zvláštními jednateli. Píšte na Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill. — Advertisement.

DO STARÉ VLASTI

k Vánocům a Novému roku pošlete již nyní peněžení dárky, neb na poslední dny jest mnoho záslitek a úřady v Československu nemožou stačit a tím se stává, že mnoho záslitek jest značně zdrženo, pak koruny jsou nyní laciné, přel svátky budou dražší.

PŘES DVE STE MILLIONŮ KORUN

jme již tímto rokem poukázali k vyplacení do Československa.

PROČ byl prostřednictvím našim odeslán tak velký počet korun? PROTOŽE máme vždy ten nejlepší kurs, váš bylo rychle a správně vyřízeno až na malé neodvratitelné výjimky.

Zobali si přeje rychlé a správné obslužení, pošlete prostřednictvím našim. Toť jest ryze československá Národní banka pod kontrolou vlády Spoj. států. Každý podnik, výbor a úředník jest Českoslovák.

Vždy pošlete draft neb Money order a my odesleme ten nejlepší kurs v kornách. Udejte přesně jméno a adresu, komu mají býti peníze vyplaceny, neb na tom velice záleží, aby výplata byla urychlena, jelikož v Československu jest mnoho měst a vesnic majících to samé jméno; pak udejte správně vaše jméno a adresu a pošlete vše na —

LAWDALE NATIONAL BANK

3387-3339 West 26th Street, Chicago, Ill.

Vyplňte tento kupon, udejte přesně adresu a přiložte draft nebo Money Order a zašlete vše nám.

C Komu mají být peníze zaslány;

Jméno

Přesná adresa

Přiloženo \$

Kdo zašle peníze

Adresa

Objednejte si kávu, dokud ceny jsou nízké

My pravíme, že není káva, jako káva

My však jsme nakoupili přes 2,000,000 liber výtečné kávy. O jakosti naší kávy jest přesvědčeno tisíce našich zákazníků a tu není třeba mnoho se rozepisovati. Hospodynky, chtějí-li dobrou kávu, objednejte si naši

34c Specialitu 34c

Leptí druhy 37c a 40c

PŘESVEDČTE SE!

Kdo naši kávu dosud nezkusil, necht dopíše si o 1/2 lib. vzorek naší SPECIALITY KÁVY a čaje, které nalezly hojně obliby, který zašleme úplně ZDARMA vyplacený až do domu.

Ruský čaj, mák, křmíl a kofeni stále na skladě. Chcete-li v nyníjsi době šetřit, pak nakupujte u nás za velkoobchodní ceny. My nehledíme si jen svého zisku, nýbrž jednáme s ohledem na prospěch a dobro svých pp. zákazníků.

UPOZORNĚNÍ!

Jest mnoho laciných druhů kávy v oběhu, kteréž jsou více divoké příchuti, totiž bahnitě, travnatě atd. Takovouto kávy jsou levnější o více než 10c na libru. Tyto druhy kávy nedržíme na skladě a žádnému neodporučujeme, ani té nejchudší domácnosti.

Objednávky laskavě zašlete na vám dávno známý PRVNÍ ČESKÝ VELKOBOCHOD KÁVOU, ČAJEM A KOŘENÍM V AMERICE:

Java Coffee Mills

E. J. PETRŮ, majitel.

1708 South Racine Ave. Chicago, Ill.

O poctivosti našeho závodu přesvědčte se u First National Bank v Chicagu anebo u vydávatelství tohoto časopisu.